

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"צ 19-01-12030 מולרסקי נ' ח.פ 515623221 ואח'

תיק חיצוני:

לפני כבוד השופט אברהים בולוס

התובע **חיים מולרסקי**

ע"י ב"כ עוה"ד עידו סלומנוב

נגד

הנתבעת **אי בר מיס בע"מ**

ע"י עוה"ד גולדפרב, זליגמן

1

2

פסק דין

3

4 1. לפני בקשה לאישור הסכם פשרה בתובענה ייצוגית, בהתאם לסעיפים 18-19 לחוק תובענות
5 ייצוגיות, התשס"ו-2006 (להלן: **החוק**).

6

7 לאחר הגשת הבקשה לאישור תובענה ייצוגית (להלן: **בקשת האישור**), ולפני שהוגשה תגובת
8 הנתבעת, הצדדים הודיעו כי הגיעו לידי הסכם ועתרו בבקשה לאישור הסדר הפשרה. זה היה
9 הסדר הפשרה המתוקן בשנית שהוגש ביום 9.6.20 (להלן: **הסדר הפשרה**), אליו אדרש להלן.

10

11 2. עם הגשת הסדר הפשרה הוריתי על פרסומו כדין דבר שנעשה ע"י הצדדים. לאחר הפרסום
12 וחלוף הזמן לא התקבלו התנגדויות, בקשות לפרישה והיועמ"ש באמצעות פרקליטת מחוז
13 חיפה לא הביע עמדה לעניין הסדר זה לא לחיוב ולא לשלילה.

14

15 **בקשת האישור**

16

17 1. בבקשת האישור נטען, כי הנתבעת רכשה את פעילות ברי המים המסוננים של חברת אלקטרה
18 בר וחברת מי עדן. התובע היה לקוח של חברת מי עדן והפסיק מלהיות לקוחה בתאריך 7.9.17.
19 למרות זאת, התובע קיבל מהנתבעת מסרונים למכשיר הסלולרי שלו (להלן: **ההודעות**)
20 בתאריכים 26.9.18 ו- 26.11.18, המהווים דבר דואר פרסומי כהגדרתם בסעי' 30א(א) לחוק
21 התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב – 1982 (להלן: **חוק התקשורת**).

22

23 2. לטענת התובע, בהתאם לסעי' 30א(ד)(2) לחוק התקשורת, סיום התקשרות הלקוח עם החברה
24 המפרסמת, מהווה מתן הודעת סירוב לקבלת פרסומת מהמפרסם. למרות האמור, הנתבעת

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"צ 19-01-12030 מולרסקי נ' ח.פ. 515623221 ואח'

תיק חיצוני:

1 שלחה לו הודעות פרסומיות כשהוא כבר לא היה לקוחה וללא קבלת הסכמתו מראש; פנתה
2 לתובע בהודעה בתיאורו כ"לקוח" כך שניסוח ההודעות מהווה הטעיה צרכנית; לא פרסמה בגוף
3 ההודעות דרכי יצירת קשר לצורך שליחת הודעת סירוב וכן לא ציינה בהודעה כי היא מהווה
4 הודעה פרסומית.
5
6 3. בכך, לטענת התובע, הנתבעת הפרה את סעיף 30א בחוק התקשורת שעניינו שיגור דבר פרסומת
7 באמצעות מיתקן בזק ואת סעי' 2(א) בחוק הגנת הצרכן, תשמ"א-1981 שעניינו איסור הטעיה.
8 כן נטען, כי הנתבעת פעלה בחוסר תום לב; הפרה חובה חקוקה לפי סעיף 63 לפקודת הנזיקין
9 [נוסח חדש]; הפרה חוזה מפורש או מכללא, את חובת הזהירות שהיא חבה כלפי לקוחותיה,
10 וגם פגעה באוטונומיה של התובע וחברי הקבוצה.

הסדר הפשרה

11
12
13 4. בהסדר הפשרה הובאו בקצרה טענות ההגנה של הנתבעת. לטענתה, לקוחותיהן של חברות מי
14 עדן ואלקטרה בר חתמו על הסכמה לקבלת דיוור במועד ההתקשרות עם החברות, ועל כן יש
15 לראות בהם כלקוחות של הנתבעת, גם אם התקשרותם בהסכמים המקוריים הגיעה לסיומה;
16 מכשיר בר המים שנותר ברשות הלקוחות מצריך קבלת טיפול גם לאחר סיום ההתקשרות ועל
17 כן רבים מלקוחות אלו המשיכו לקבל שירותים שונים מהנתבעת (להלן: **לקוחות ממשיכים**);
18 מי מלקוחות אלו שביקשו להיות מוסרים מרשימת התפוצה הוסרו על ידי הנתבעת.
19
20
21 כן נטען, כי המסרונים נשלחו על ידי צד ג', ספק דיוור (להלן: **ספק הדיוור**), והנתבעת סברה כי
22 הוא פועל על פי החוק; הנטען בבקשת האישור מתייחס לתקופה קצרה ביותר 4/2017-1/2019
23 ובנסיבות אלו ספק אם קיימת קבוצת חברים כנטען בבקשת האישור, של לקוחות שלא נתנו
24 הסכמה לקבלת דיוור; למרבית חברי הקבוצה לא נגרם נזק או מטרד. מכאן, כך נטען, לא
25 קיימת קבוצת נפגעים ואין אפשרות להוכיח את הנזק והקשר הסיבתי.
26
27 5. עיקרו של הסכם הפשרה הוא בהסדרת ההפרה באמצעות שדרוג אופן הדיוור של הנתבעת
28 לרווחתם של חברי הקבוצה כמו התובע שההתקשרות אתו הגיעה לסיומה (על הגדרת חברי
29 הקבוצה אעמוד בהמשך ביתר פירוט) וכלל לקוחותיה, וגם גיבוש צעדים ופתרונות טכנולוגיים
30 הכוללים - הקמת מחלקה ייעודית אשר תספק לחברי הקבוצה שירות ייעודי בתחום בו עוסקת
31 בקשת האישור; הקמת מוקד טלפוני ייחודי שדרכו יתבצע הליך צירוף מחדש של הלקוחות
32 הממשיכים תוך שמירה על הוראות הדין והפקעת שירותי השיווק מידי ספק הדיוור - שינוי זה
33 במערך שירותי הנתבעת, כך נטען, יאפשר לה לשלוט ולפקח על אופן ביצוע פעולות השיווק.
34 עלות הקמת המוקד החדש מוערך על ידי הנתבעת בסך של כמיליון ₪ - לטענת הצדדים, בכך

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"צ 19-01-12030 מולרסקי נ' ח.פ. 515623221 ואח'

תיק חיצוני:

1 מושגת תוצאה של פיצוי חברי הקבוצה בשווה ערך כספי בדמות שירות משודרג ויעיל ממנו
2 ייהנו גם חלק גדול מחברי הקבוצה אשר ממשיכים להחזיק בבר מים וזקוקים לטיפול וחלפים.
3
4 6. כמו כן, הנתבעת מתחייבת לחדול משליחת הודעות בניגוד לחוק התקשורת; לשנות את נוסחי
5 ההודעות שנשלחו מטעמה כמפורט בסעי' 22 להסדר הפשרה; לשנות את נוסח טופס ההצטרפות
6 לשירותיה (לקוחות ממשיכים וחדשים כאחד), כמפורט בסעי' 23 להסדר הפשרה וכן לוותר לכלל
7 חברי הקבוצה על הסכמתם לקבלת דיוור – הטבה לגביה הוסכם בין הצדדים כי היא כשלעצמה
8 בת ערך כספי ניכר.

9
10 7. הנתבעת תתרום לטובת הציבור סכום של 50,000 ₪ לקרן תובענות ייצוגיות.
11
12 8. ובנוסף תינתן חבילת הטבה בדמות הארכת חבילת השירות בחודש אחד, ששוויה 64 ₪, לכלל
13 הלקוחות הממשיכים שחידשו את התקשרותם עם הנתבעת והמונים כ-22,000 נכון לחתימת
14 הסדר הפשרה ואשר בחלקם חופפים לחברי הקבוצה - הטבה ששוויה המצטבר עומד על 1,4
15 מיליון ₪.

דיון והכרעה

16
17
18 9. אופן אישור הסדר הפשרה והנתונים שעל בית המשפט לבחון בעת אישורו מוסדרים בסעיפים
19 19(א) ו-19(ג) לחוק. על עילות התביעה, עיקרי הסדר הפשרה, השלב בו נמצא ההליך
20 והתחייבויות הנתבעת עמדתי מקודם.
21

הגדרת חברי הקבוצה

22
23
24
25 10. הצדדים הציעו בהסדר הפשרה הגדרה לקבוצה לפיה, קבוצת התובעים תכלול את לקוחות מי
26 עדן, אלקטרה בר והנתבעת במהלך 7 השנים שקדמו ליום הגשת בקשת האישור והפסיקו
27 מלהיות לקוחותיהן, והנתבעת שלחה אליהם הודעת דיוור פרסומי, למרות שלא נתנו את
28 הסכמתם לקבלת ההודעות או נתנו הסכמתם אך זו פגה או נתנו הודעות סירוב לקבל את
29 ההודעות; וכן תוכן ההודעה היה בניגוד לאמור בחוק התקשורת.

30 הגדרה זו נראית בעיני סבירה והוגנת.
31

שאלות משותפות

32
33
34 11. קיימות לכאורה שאלות מהותיות של עובדה ומשפט המשותפות לכלל חברי הקבוצה – האם
35 הפרה הנתבעת את הוראות הדין בעצם משלוח ההודעות בנוסח שנשלח לתובע וחברי קבוצה
36 אחרים;
37

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"צ 19-01-12030 מולרסקי נ' ח.פ 515623221 ואח'

תיק חיצוני:

1
2 האם ספק הדיוור משמש כשלוח או קבלן של הנתבעת בפעולות שיווקיות בכלל,
3 ובמשלוח הודעות פרסומיות בפרט; והאם יש לראות את הנתבעת כמי שהרשתה או
4 אשרה את משלוח ההודעות בתקופה הרלבנטית.

הסעדים הנתבעים

5
6
7
8 12. צו האוסר על הנתבעת מהמשך שליחת הודעות בניגוד לחוק התקשורת וחוק הגנת הצרכן וגם
9 פיצוי לחברי הקבוצה בגין נזקיהם.

ההסדר הינו דרך יעילה והוגנת להכרעה במחלוקת

10
11
12
13 13. תחילה יש להזכיר ולהדגיש כי סעי' 19 לחוק מורה לנו כי: **"בית המשפט לא יאשר הסדר פשרה**
14 **אלא אם כן מצא, כי ההסדר ראוי, הוגן וסביר בהתחשב בעניינם של חברי הקבוצה...**" היינו,
15 יש לשאוף לכך כי קבוצת הנהנים מההסדר תהיה זהה לחברי הקבוצה או לכל הפחות בעלת
16 זיקה קרובה לקבוצת זו. ועל ביהמ"ש לוודא כי הפשרה הינה הוגנת גם בהתחשב באינטרס של
17 חברי הקבוצה, שכן קיים חשש מובנה לקיומו של ניגוד עניינים בין טובת הצדדים ובאי כוחם
18 להליך לבין הקבוצה המיוצגת (רע"א 3832/17 רחל לוי ואח' נ' אנליסט בע"מ ואח', פס' 12
19 (4.7.17); ראו גם רע"א 1644/15 אייל גור נ' דור אלון אנרגיה בישראל (1998), פס' 8-9
20 (27.5.15)). הגם שאישור הסדר הפשרה יקים מעשה בית דין כנגד כל חברי הקבוצה (רע"א
21 1644/15 גור נ' דור אלון אנרגיה בישראל (1998) בע"מ, פסקה 8 (27.5.2015).

22
23 14. לאחר עיון בהסכם הפשרה המתוקן, ולאחר ששקלתי את מכלול השיקולים שעל בית המשפט
24 לשקול, סבורני כי המדובר בהסדר שהינו ראוי, הוגן וסביר בנסיבות העניין מהטעמים שלהלן:

25
26 א. הנתבעת אוחזת בטענות הגנה כבדות משקל, כמו למשל הקושי עליו הצביעה בהוכחת
27 הטענה כי לקוחות מי עדן ואלקטרה בר אינם לקוחות ממשיכים של הנתבעת; טענת
28 המשיבה כי משלוח ההודעות לא נעשה בפועל על ידה אלא על ידי ספק דיוור עמו התקשרה
29 ושאלת ייחוס האחריות למשיבה: **"סעיף 30א(ב) לחוק התקשורת מורה: "לא ישגר**
30 **מפרסם דבר פרסומת ... בלא קבלת הסכמה מפורשת מראש של הנמען" ואילו סעיף**
31 **30א(ה) לחוק קובע תנאים מסוימים שבהם חייב לעמוד "מפרסם המשגר דבר פרסומת".**
32 **סעיף 30א(ט) לחוק מורה כי "הפרת הוראות סעיף זה היא עוולה אזרחית והוראות פקודת**
33 **הנזיקין [נוסח חדש], יחולו עליה, בכפוף להוראות סעיף זה". מן האמור עולה כי "שיגור"**
34 **של דבר פרסומת הוא חלק מיסודות העוולה הקבועה בסעיף 30א לחוק התקשורת וכי לא**
35 **ניתן להטיל אחריות אזרחית מכוחו של סעיף זה על מי שלא ביצע פעולה כאמור. מכאן,**

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"צ 19-01-12030 מולרסקי נ' ח.פ. 515623221 ואח'

תיק חיצוני:

- 1 שהטלת אחריות מכוחו של סעיף 30א על מי שהתקשר עם אחר על מנת שישגר בעבורו
2 דברי פרסומת מותנית בכך שניתן לייחס לאותו אדם אחריות לפעולות השיגור שביצע
3 האחר. אחריות כאמור תתגבש כאשר מי ששיגר את דברי הפרסומת פעל כשלוחו או
4 כעובדו של האדם שדברי הפרסומת שוגרו בעבורו. עם זאת, כאשר האחר לא פעל כעובדו
5 או כשלוחו של האדם שדברי הפרסומת שוגרו בעבורו אלא כקבלן עצמאי, לא ניתן להטיל
6 על מזמין העבודה אחריות למעשי השיגור של הקבלן אלא בהתקיים אחד החריגים
7 הקבועים בסעיף 15(3) לפקודת הנזיקין" (רע"א 7608/16 סמארט קלאב נ' בתיא כהן,
8 פסקה 5 (14.2.17)), כמו גם הוכחת נזק וקשר סיבתי. מכאן נראה כי ההסכם משקף חלוקת
9 סיכונים ראויה בין שני הצדדים (רע"א 4467/10 בזק החברה הבינלאומית לתקשורת
10 בע"מ נ' גיא אלוני, פסקה 6 (17.4.13); רע"א 9167/10 012 סמייל טלקום בע"מ נ' Myrna
11 Mandap, פסקה 10 (26.5.13)).
- 12
13 ב. קיים קושי באיתור חברי הקבוצה וגם מספרם, אשר בתקופה הנטענת לא נתנו הסכמתם
14 לקבלת הדיוור. עמימות זו בהחלט בכוחה להשליך על היקף הפיצוי וגם על סיכויי התביעה
15 להתקבל.
- 16 בהקשר זה אוסיף, כי הפיצוי יינתן לקבוצה גדולה ואף תופסק שליחת הודעות למי שחדל
17 מלהיות לקוח הנתבעת וקודמיה. נוכח הקושי באיתור הנפגעים הישירים ממשלוח
18 ההודעות, בפועל עסקינן בהסדר ראוי המבטיח כי הפיצוי ולו בחלקו יגיע לחברי הקבוצה
19 (רע"א 1644/15 גור נ' דור אלון אנרגיה בישראל (1998) בע"מ, פסקה 12 (27.5.2015); עע"מ
20 2748/15 מי אביבים נ' ליבוביץ, פסקה 40 (1.9.2019)).
- 21
22 ג. הסדר הפשרה הביא להגשמת הסעד העיקרי והוא תיקון מעשיה של הנתבעת, אשר
23 התחייבה לחדול מלשלוח דברי פרסומת לנמענים לגביהם אין הסכמה מפורשת בכתב.
24 הדבר מגשים תכלית מרכזית של החוק בדבר אכיפת הדין והרתעה מפני הפרתו וכן את
25 מטרת חקיקתו של סעיף 2 לחוק הגנת הצרכן במניעת הטעיה של צרכנים וסעיף 30 לחוק
26 התקשורת (רע"א 2904/14 זיו גלסברג נ' קלאב רמון בע"מ, פסקאות ח-י (27.7.14)).
- 27
28 ד. גם היקף הפיצוי הינו סביר שכן המדובר הוא בנזק לא ממוני שכנטען נגרם לחברי הקבוצה
29 שאיתורם נראה קשה ומספרם אינו ידוע כלל, הגם שנוק זה מטבעו קשה להערכה (ע"א
30 10085/08 תנובה - מרכז שיתופי נ' עזבון המנוח תופיק ראבי ז"ל, פסקאות 44-53 לפסק
31 דינה של כב' הנשיאה חיות (04.12.2011)). אני ער להוראת סעיף 30א(ג) לחוק התקשורת,
32 לפיו תובע רשאי לעתור לפיצוי בסך 1,000 ₪ ללא הוכחת נזק לכל פרסומת בנפרד. אולם
33 בתובענה ייצוגית וכקבוע בסעיף 20(ה) לחוק, בד"כ בית המשפט אינו מוסמך לפסוק
34 פיצויים ללא הוכחת נזק (ת.א (מחוזי ת"א) 1586/09 איילת חיות נ' טלרן מסרים מיידיים

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"צ 19-01-12030 מולרסקי נ' ח.פ. 515623221 ואח'

תיק חיצוני:

1 בע"מ, פסקאות 4 ו-4ב (05.04.2011); ת.א. (מחוזי ת"א) 1437/09 סהר פלד עו"ד נ' אול יו
2 ניד בע"מ, פסקה 23 (11.06.2012); ת"צ (מחוזי מרכז) 9852-07-16 אוזדין נ' השטיח
3 המעופף בע"מ, פסקה 22 (30.8.20).
4

5 הדבר גם יכול להסביר את הפער בין הסכום הנתבע (העומד על סך כ-92 מיליון ₪) לפיצוי
6 המוצע בגדרי הסדר הפשרה. לעניין פער זה אוסיף כי, עסקינן בהערכה שנעשתה בתחילת
7 הדרך כשאין בידי התובע וב"כ נתונים מדויקים, מה גם שההפרזה בהערכת הפיצוי הינה
8 תופעה מוכרת בתובענות ייצוגיות (ת"א (ת"א) 64087-01-17 שמן משאבי נפט וגז בע"מ נ'
9 חלפון, פסקה 65 (13.1.2020); ת"צ (ת"א) 29520-03-13 לייטקום (ישראל) בע"מ נ' חבס,
10 פסקה 63 (19.3.2017). והעיקר הוא, שהמבחן כפי שנקבע בסעי' 19ג(א) לחוק הוא הפער
11 בין הסעד המוצע בהסדר הפשרה לבין הסעד שחברי הקבוצה היו עשויים לקבל לו תביעתם
12 התקבלה בשונה מהסעד הכספי הנתבע.
13

14 על כן, כאמור, מצאתי כי הסדר הפשרה מצוי במתחם הסבירות.

15

16

מינוי בודק

17

18 15. הצדדים ביקשו להימנע ממינוי בודק. החלטתי להיעתר לבקשה זו, מכיוון שנראה כי
19 הנתונים הדרושים לאישור הסדר הפשרה הונחו בפני בית המשפט. כפי שהקדמתי קיים
20 קושי באיתור חברי הקבוצה. בהיעדר כל מידע או נתונים בעניין זה, הערכת סיכויי
21 התובענה והיקף הפיצוי הינה עניין משפטי מובהק, שאינו מצדיק מינוי בודק. משכך,
22 מצאתי כי מנגנון הפיצוי המוצע ראוי בנסיבות העניין ומצדיק הימנעות ממינוי בודק.
23

24

25

גמול למבקש ושכ"ט עו"ד

26

27 16. בהתאם לאמור בהסדר הפשרה, המלצת הצדדים לעניין הגמול לתובע היא בסך של 35,000
28 ₪ ולעניין שכ"ט ב"כ התובע היא תשלום סך של 110,000 ₪, בתוספת מע"מ.

29

30 17. השיקולים המנחים בקביעת הגמול והשכ"ט קיבלו ביטוי בסעי' 22 ו-23 לחוק ובבסיסם
31 שלושה סוגים של שיקולים. שיקולי תשומה - כגון הסיכון שהתובע המייצג וב"כ נטלו על
32 עצמם, וגם ההשקעה וההוצאות; שיקולי תפוקה - והכוונה לתועלת שצמחה לקבוצה
33 המיוצגת; והאחרון, התועלת הציבורית באכיפת הדין וההרתעה מפני הפרתו (ע"א
34 9134/05 אליעזר לויט, עו"ד נ' קו-אופ צפון, אגודה שיתופית לשירותים בע"מ, פס' 12-
14 (7.2.08); רע"א 2362/08 תדיראן מוצרי צריכה בע"מ נ' אמיר שאול, פס' 7 (14.12.11).

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"צ 19-01-12030 מולרסקי נ' ח.פ 515623221 ואח'

תיק חיצוני:

1 (להלן: עניין **תדיראן**); ע"א 7615/11 **גלבע נ' החברה המרכזית לייצור משקאות קלים**
2 **בע"מ**, פס' 8 (16.12.12) (להלן: עניין **גלבע**)).

3
4 אלה הם שיקולים חשובים אולם אינם בלעדיים וביהמ"ש רשאי בקביעת הגמול ושכ"ט
5 הראויים לשקול שיקולים רלוונטיים נוספים (עע"מ 6687/11 **מדינת ישראל נ' אבוטבול**,
6 פס' 27 (25.12.12) (להלן: עניין **אבוטבול**); ע"א 10085/08 **תנובה - מרכז שיתופי נ' עזבון**
7 **המנוח תופיק ראבי ז"ל**, פסקה 62 לפסק דינה של כב' הנשיאה חיות (4.12.2011)). כמו,
8 למשל, מידת הצורך בהגשת התובענה הייצוגית על מנת לזכות בסעד שנפסק (ע"א
9 471/15 **אברהמי נחמיה נ' סלקום בישראל בע"מ ואח'**, פס' 3 (11.04.16)); מידת
10 ההצלחה שנחל התובע המייצג בניהול ההליך (ע"א 7685/12 **גרשט נ' תשובה**, פס' 5
11 (13.4.14)), הפער בין שווי ההטבה הניתנת במסגרת הסדר הפשרה, לבין הסכום שנתבע
12 בבקשה לאישור התובענה הייצוגית (עניין **תדיראן**, פס' 8) וגם הרצון בעידוד תובענות
13 ייצוגיות ראויות והרתעה מפני הגשתה של תובענות סרק (עניין **אבוטבול**, פס' 28).

14
15 כפי שנקבע השיטה העדיפה לקביעת שכ"ט בתובענות ייצוגיות שעניינן סעד כספי, היא
16 אחוז מדורג מהסכום שנפסק או שהוסכם בהסדר פשרה (ע"א 2046/10 **עזבון המנוח**
17 **משה שמש נ' רייכט** (23.5.12)). עם זאת, חשוב להדגיש כי שיטה זו אינה בלעדית (עע"מ
18 2978/13 **מי הגליל- תאגיד והביוב האזורי בע"מ נ' יונס**, פסקה נ בחו"ד כב' השופט
19 רובינשטיין (23.7.15)), ולמרות אמת מידה זו עדיין לביהמ"ש שיקול דעת רחב בקביעת
20 השכ"ט וגם הגמול (ע"א 2587/18 **רמי אוסטרובסקי ואח' נ' חברת השקעות דיסקונט**
21 **בע"מ ואח'** (20.2.20)).

22
23 18. לאחר עיון בטיעוני הצדדים, ובהתחשב בתועלת שהתובענה הביאה לחברי הקבוצה בעיקר
24 בעניין ההסדרה העתידית; הסיכון המצומצם שהתובע וב"כ נטלו על עצמם; השלב
25 המקדמי בו הסתיים ההליך שלא חייב התובע וב"כ להשקיע עבודה וזמן רב לשם ניהול
26 ההליך; היקף הפיצוי הסוטה במידה ניכרת מהסכום הנתבע (עניין **גלבע**, פס' 8)
27 והאפשרות כי חלק מחברי הקבוצה לא יקבלו את הפיצוי שנקבע; כן העובדה שהתובע
28 וב"כ לפני גיבוש הסדר זה הסכימו להסדרים קודמים שלא ראיתי לקבל משום שלא עמדו
29 בקנה אחד עם טובת הקבוצה המיוצגת - מכל אלה אני קובע כי שכר הטרחה והגמול
30 המומלצים הינם סבירים בנסיבות המקרה ומתיישבים עם תוצאה שהתקבלה. על כן
31 הגמול ושכר הטרחה המומלצים מאושרים כמבוקש.

32
33 הגמול למבקש יעמוד על 35,000 ₪, והשכ"ט על סך 110,000 ₪ בתוספת מע"מ.

סיכום

בית המשפט המחוזי בחיפה

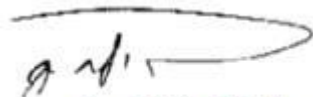
ת"צ 19-01-12030 מולרסקי נ' ח.פ. 515623221 ואח'

תיק חיצוני:

- 1
2 19. לאור כל האמור לעיל אני מאשר את הסדר הפשרה ונותן לו תוקף של פסק דין.
3
4 20. אני מורה על פרסום הודעה לפי סעיף 25(א)(4) לחוק בשני עיתונים יומיים נפוצים. בהודעה
5 יפורטו הפרטים המנויים בסעיף 19(ג)(1) ו-2 לחוק וכן הפניה לפנקס תובענות ייצוגיות שם
6 ניתן יהיה לעיין בפסק הדין ובהסדר פשרה, כאמור בסעיף 25(ד) לחוק. הנתבעת תישא בעלויות
7 הפרסום.
8
9 21. נוסח ההודעה יובא לאישור בית המשפט בתוך 20 יום מהיום.
10
11 22. לאחר ביצוע הפרסום, תשלח הנתבעת עותק מההודעה למנהל בתי המשפט לשם רישומה
12 בפנקס, בהתאם לסעיפים סעיף 19(ה) ו-25(ז) לחוק.
13
14 23. כמו כן, יש לשלוח העתק מההודעה ליועץ המשפטי לממשלה ולממונה על הגנת הצרכן בהתאם
15 לתקנה 16 לתקנות תובענות ייצוגיות, התש"ע-2010.
16
17 24. נוסף על האמור לעיל, הנתבעת תעדכן את בית המשפט בעוד 6 חודשים בדבר ההתקדמות
18 בביצוע ההסכם.
19
20 25. הגמול והשכ"ט ישולמו תוך 45 יום מהיום, ובאותו פרק זמן יועבר סכום הפיצוי על סך 50,000
21 ש"ח לקרן שהוקמה לפי סעי' 27 לחוק אשר ייועד לעניין הגנת הצרכן או הגנת הפרטיות.

המזכירות תשלח פס"ד זה לצדדים ולכב' מנהל בתי המשפט

22
23
24
25
26 ניתנה היום, כ"ז תשרי תשפ"א, 15 אוקטובר 2020, בהעדר הצדדים.
27

28 אברהים בולוס, שופט
29